

Zij was ons lief zoals niet ene
Zij deed ons lachen, deed ons wenen.

†

Aandenken aan onze moeder,
grootmoeder en overgrootmoeder

Justine Van der Poorten

weduwe van **Achiel Dammekens**

geboren te Hemelveerdegem op 4 december
1895 en er zacht in de Heer ontslapen op
7 april 1983, gesterkt door de Heilige Sa-
cramenten der stervenden.

Zij heeft dikwijls haar leven bondig samen-
gevat : een gelukkige jeugd bij haar ouders
en op het pensioonaat, kort na de eerste
wereldoorlog gehuwd, vijf kinderen groot-
gebracht in een periode van crisis en
opnieuw oorlog.

Alle beproevingen die een echtgenote en
moeder kan doorstaan heeft zij dan gekend.

Zij heeft veel geleden naar ziel en lichaam
maar zij bleef recht in de harde strijd van
het leven, trouw aan haar gezin en familie
trouw aan haar diep godsdienstige levens-
beschouwing

Zij heeft ons geleerd te leven stil en te-

vreden in sobere eenvoud. Zij heeft ons
leren bidden niet om God te vragen ge-
spaard te worden van ongeluk en beproe-
ving, maar om sterkte te mogen krijgen
om alles met moed en volharding te door-
staan.

Zij heeft ons tot op het ogenblik van haar
sereen afsterven geleerd tegenspoed met
deemoed te aanvaarden.

Liefste kinderen en kleinkinderen, ik dank
u voor uw goede zorgen. U hebt mij rustig
laten leven en heengaan thuis, op de
grond waar ik geboren was. Het kon er zo
goed zijn en ik was zo graag bij u ook
als het lastig was.

Dank u Dokter, u bleef mijn laatste hulp
en troost, u hebt veel voor mij gedaan als
geneesheer en als mens.

Dank u ook familieleden en bureu voor de
helpende hand en het opbeurende woord.

Moeder, grootmoeder, overgrootmoeder, uw
glimlach en uw voorbeeld van onverstoer-
bare christelijke levensvreugde zullen ons
steeds bij blijven.

De Familie dankt u voor uw gebed en uw
medeleven.

M + F
Uitg. L. Engels, koster, Hemelveerdegem